

— Нека Богъ да Ви закрили,
Нека вамъ даде той, мили,

И на цѣлия ви родъ —
Здраве, сила и животъ! . . .

Люб. Бобевски.

Прочутиятъ цигуларь.

динъ отъ прочутитѣ цигуларь, на име *Томсонъ*, въ дѣтинството си много мразѣлъ музиката и не желаялъ да се учи да свири.

Веднажъ дѣдо му, знаменитъ цигуларь, подарилъ на малкия Томсона една цигулка. Дѣтето се разплакало и не искало да я вземе.

— Нѣма, нѣма да се уча да свира, азъ не желая цигулка! . . . съ сълзи на очи говорилъ той на майка си.

„Една вечеръ, разказва Томсонъ, случайно дочухъ слѣдния разговоръ между мама и дѣда:

— Мойтъ Томсонъ не желае да се учи на цигулка. Какво да го правя?

— Оставете го на мене, — казалъ стариятъ музикантъ. Дѣтето е способно къмъ музиката, има добъръ слухъ и азъ не искамъ да заглъхне.